

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เป็นอยู่ในจิตพูดให้ใครฟังไม่ได้

คณะสวนแสงธรรมจะมาสร้างวิทยุให้ที่เซกา จุดนั้นก็เหมาะ เมื่อวานขึ้นนี้เราก็ก็นำเอาของไป วานขึ้นหรือวันไหนสองสามวันนี้ เราก็นำเอาของไปให้โรงพยาบาลเซกา ไปเป็นแห่งๆ มีแคตตาล็อก พอครบเดือนแล้วไปๆ ไปที่นั่นไปที่นี่ กำหนดครบเดือนหรือขาดบ้างเลยบ้างนิดหน่อยไป ระยะนี้ได้มอบเงินให้โรงละสองหมื่นๆ ประจำทุกโรง ต้นเหตุเป็นมาจากภูหลวง เขาก็พูดธรรมดาของเขาแหละ เราก็ฟังตามที่เขาพูด ถ้าหลวงตาเอาของมานี้แล้วรายจ่ายจะพุ่งลงตั้งสี่พัน ธรรมดาจ่ายเดือนละหมื่น สำหรับโรงพยาบาลภูหลวงเมื่อหลวงตาเอามาอย่างนี้แล้วจ่ายเพียงหกพัน เราก็จับเอามาพิจารณา ไปโรงไหนก็ถามละที่นี้ ไปโรงนั้นถามไปโรงนี้ถาม เฉลี่ย บางโรงถึงสองหมื่นกว่าก็มี สองหมื่นสองหมื่นกว่า หมื่นกว่า ส่วนมากอยู่ในหมื่นกว่า เราเลยให้เฉลี่ยไปเลย ให้โรงละสองหมื่นๆ ไปเลยทุกโรง ไปโรงไหนให้โรงละสองหมื่นๆ

จนตรอกจนมุมนะโรงพยาบาล งบประมาณก็ไม่พอ เราต้องช่วยทุกด้าน สำหรับโรงพยาบาลรู้สึกว่าเป็นอันดับหนึ่งที่ช่วยทั่วประเทศไทย โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่ช่วยมากที่สุด คือโรงพยาบาลมันมีหลายแห่งหลายมุม ช่วยทั้งเครื่องมือแพทย์ ทั้งตึก รถยนต์ บางที่ที่ พอขยายได้ก็ซื้อขยายให้ มีหลายอย่าง ไปทั่วไปหมด เราช่วยเสียให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย คือไม่มีอะไรนะในหัวใจนี้ ธรรมเต็มส่วนเข้าเต็มหัวใจแล้ว เมตตาก็เต็มส่วนเป็นอันเดียวกันเลย ธรรมกับเมตตาธรรมอ่อนน้อมไปหมดในโลกอันนี้ อ่อนน้อมไปหมดเลย ไม่ถือว่าใครเป็นกรรมเป็นเวรต่อเรา เป็นอะไรไม่เคยไม่สนใจ มีแต่ความเมตตาๆ โอ้ๆ เรื่อย เหมือนเด็กพ่อแม่กับลูกนั้นแหละ แบบเดียวกัน

ทำเสียให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ของนี้เอาไว้ที่โกดังเต็มเอี้ยดนะ โรงไหนจะมาให้มาเลย พระท่านอยู่ประจำที่ศาลานี้วาระหนึ่งอาทิตย์หนึ่ง พระที่มาคอยดูแล ทางไหนมาๆ พระที่รักษาศาลาเป็นคนจัดคนทำให้เรียบร้อยๆ ส่วนเราไปเราก็นำเอาไปของเรา ถ้าเราไปเองก็ได้พิเศษแหละ อย่างน้อยก็ต้องสองหมื่นให้ คือสิ่งของที่เรามาตามแต่สายไหนที่มีอาหารมากน้อย เช่น ทางเขาสวนกวางพวกไก่เขาขายเกลื่อน เอาหมดเลย มีเท่าไรเอาหมด แม่ค้านี้ยิ้มเลย พอเห็นรถเรานี้เขายิ้มเลย เขาเรียกรถมหาภัยหรือมหาคุณ มาแล้วเขาวางั้น มีเท่าไรเอาหมด จนกระทั่งรถแน่นแล้วไปละ เป็นอย่างนั้น ให้สมใจที่มันอยากให้ด้วยความเมตตา

ที่ไฟเขียวไฟแดงก็เหมือนกัน พวกเขามาขายดอกไม้ ถ้าเป็นไฟเขียวผ่านอย่างนี้ ก็เสียชีวิต เป็นไฟเขียวผ่านเลยรอไม่ได้ ถ้าเป็นไฟแดงก็บอกมือให้เขามา มาเท่าไรให้ๆ

คนละสองร้อยๆ เป็นอย่างนั้นนะ ให้ตลอด ไปที่ไหนมีแต่ให้ๆ แต่ก็แปลกอยู่นะ ปังจัย ไม่ทราบมาจากไหน มันก็มาของมันเรื่อย ๆ นะ เราไม่ได้คำนึงว่ามากมาน้อย หมด หรือยัง ไม่คำนึง มีแต่จะให้ๆ พวกเขาชนมาให้เราเขาก็เตรียมพร้อมมาเรื่อยๆ ไปที่ ไรๆ ของเต็มกระเป่าแหละปังจัย แจกเรื่อยไปอย่างนั้นแหละ ไฟเขียวไฟแดงให้พวก ขายดอกไม้ ให้ทุกแบบ ควรจะให้แบบไหนให้แบบนั้น นี่ละอำนาจเมตตาทธรรม คือมัน อ่อนไปหมดเลย นิ่มไปหมดเลย ไม่มีว่าใครเป็นข้าศึกต่อเรา มีแต่นิ่มไปหมด ใครจะ เป็นข้าศึกศัตรูต่อเรามากน้อยเราไม่เคยสนใจ ธรรมนี้ไม่สนใจ มีแต่เมตตาทธรรมอ่อน นิ่มไปหมดทั่วโลกเลย

เพราะฉะนั้นคำว่ากลัวว่ากลัวเราจึงไม่มี อย่างที่ได้ยินกันทั่วประเทศไทยว่า เรานี้ เป็นข้าศึกต่อพวกอันธพาลทั้งหลาย เขาไม่พอใจ เขาเตรียมจะฆ่า หาอุบายวิธีจะฆ่าทุก แบบทุกฉบับ แต่เราไม่เคยกลัวไม่เคยกลัว เรียนจบแล้วเรื่องเกิดเรื่องตาย เราเรียนจบ แล้ว มีแต่เมตตาทธรรมออกตลอดไปเลย ใครจะเป็นจะตายอะไรเราไม่เคยสนใจ มาฆ่า มาอะไรเรา มันก็ตายด้วยกันทั้งโลก ก็เรียนจบแล้ว เท่านั้นพอ เราไม่มีอะไรกับใคร มี แต่ความเมตตา

นอกจากนี้ก็ไปละ วันนี้เป็นวันจันทร์-อังคาร-พุธ-พฤหัสบดี-ศุกร์ เหล่านี้จะไป ตามโรงพยาบาล ถ้าวินเสาร์-วันอาทิตย์มักจะไปตามวัด ได้ทำอย่างนี้แล้วมันเป็นอยู่ใน จิต เป็นเอง พูดให้ใครฟังไม่ได้ เพราะฉะนั้นใครจะมาขอร้องว่าอย่าไปที่นั่น อย่าไปที่นี้ อะไร เขาขอร้อง เขาเห็นความลำบากลำบากของเรา ยิ่งแก้ก็ยิ่งไป เขาว่าอย่างนั้นนะ ยิ่ง แก้ก็ยิ่งไปที่นั่นที่นี่ แล้วอยู่เราไม่แก้เหอ..แ่นะเวลาตอบ อยู่เฉยๆ นั่งอยู่เฉยๆ ไม่แก้ เหอ นอนอยู่เฉยๆ ไม่แก้เหอ ไล่เข้าไป บทเวลาจะตอบ ไม่ตอบก็เฉยเสีย

เราคิดของเราเรียบร้อยแล้ว เราไปของเรา ลูกศิษย์ลูกหาเขาเจตนาภักดี เขา สงสาร ไม่อยากให้ไป เต่าแก่เท่าไรยิ่งไป โอ้ย เราอยู่เท่าไรมันยิ่งแก่ เราก็ออย่างนั้น มันแก่มันทุกข์เหมือนกันหมด ยืนเดินนั่งนอนอยู่กับกองทุกข์ เอาทำประโยชน์เสีย เวลา มันควรทำทำเสีย ถึงเวลาแล้วเหอ อะไรใช้ไม่ได้หมดแล้วเหอติดฝังไปเลย เมื่อเป็น อย่างนั้นแล้วจะให้ว่าไง จิตนี้มันหมดทุกอย่าง ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ขึ้นชื่อว่าสมมุติไม่ มีเลย มีแต่ความเมตตาครอบ เรียกว่าแทนสมมุติทั้งหลาย

ควรจะเยียวรักษาได้ประการใด เอ้า รักษาไป เยียวยาไป เมื่อถึงกาลเวลาแล้ว ก็ติดฝังเลย ไม่ได้สนใจเรื่องเป็นเรื่องตาย เรื่องที่อยู่ ตายนี้จะไปเกิดที่ไหน อยู่ที่ไหนมัน หมดแล้วในหัวใจ หายสงสัย มันรู้ชัดๆ อยู่ที่ใจ ใจเป็นนักรู้ รู้หมด สิ้นสุดทุกอย่างก็รู้ หมด คำว่าสิ้นสุดทุกอย่างคือพระพุทธเจ้า-พระอรหันต์สิ้นสุดหมด ไม่มีอะไรเรามีเงื่อนไข

ต่อ ก็มีแต่ชั้นมันอยู่ลึกๆ พาใช้ทำประโยชน์ให้โลกไป เมื่อมันหมดสภาพลงทั้งปีวะ ตืดเลย เท่านั้น

นี่ละการสร้างความคิด มันเป็นความพอใจเต็มสติเต็มส่วน เราคิดถึงเรื่องความพยายามประกอบความคิดนี้ก็เอาจริงเอาจังมากนะ ไม่ใช่ธรรมดา นิสัยอันนี้รู้สึกจะเป็น นิสัยผาดโผน แม้แต่อยู่กับพ่อแม่ครูอาจารย์ท่านยังต้องได้รั้งๆ มันผาดโผนท่านต้องรั้งเอาไว้ ยกตัวอย่าง นั่งตลอดรุ่ง นี่ก็ท่านรั้ง เราก็รู้ เราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกเลย พอขึ้นไปกราบปี๊บๆ จะไปเล่าถวายเรื่องธรรมของเรา ไปที่ไรก็มีแต่พืดกันเลยเต็มเหนี่ยวจากหัวใจที่ทำเต็มเหนี่ยวได้ผลนี้มาถวายท่าน อะไรวะที่ยังบกพร่องให้ท่านเสริมให้ความหมายว่างั้น

มาตัวไหนที่มันคิดมันคะนองมากไม่ฟังเสียงเจ้าของ เจ้าของก็ต้องฝึกอย่างหนักว่างั้น ท่านขึ้นเองนะ ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน การฝึกฝึกไม่ถอย เอาจนกว่ามันค่อยลดพวยศลงๆ การฝึกของเขาก็ค่อยลดลงๆ จนกระทั่งมันใช้ได้เต็มสติเต็มส่วนแล้วการฝึกเช่นนั้นเขาก็ระงับไป ท่านพูดเท่านั้นละพอ เราเข้าใจแล้ว จากนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่ง จึงเรียกว่าผาดโผน ท่านต้องรั้งรั้งอยู่เรื่อย ๆ

พิจารณาเหมือนกัน เวลามันออกพิจารณา มันผาดโผนจริงๆ จิตถึงขั้นที่มันจะไปแล้วยังไงมันก็ไม่อยู่ กลางคืนนอนก็ไม่หลับ กลางวันยังจะไม่หลับอีก กิเลสกับธรรมพืดกันอยู่ในหัวใจ ไม่ว่าจะอิริยาบถใด เว้นแต่ขณะหลับ นอกนั้นมีแต่กิเลสกับธรรมพืดกันโดยอัตโนมัติ ถึงขั้นธรรมมีกำลังกล้าแล้ว มันก็ทำงานฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัติเหมือนกัน กับกิเลสที่มันมีกำลังมันทำลายสัตว์โลกทรمانสัตว์โลกโดยอัตโนมัติของมันทุกหัวใจ ทีนี้เวลาทางนี้มีกำลังพืดกันนี้ฆ่ากิเลสนี้ทุกระยะเลย เว้นแต่ขณะหลับ

มันก็จับมาเทียบกันได้ อ้อ กิเลสทำลายสัตว์โลกบนหัวใจสัตว์โลกเป็นอัตโนมัติอย่างนี้เอง อย่างที่ธรรมกำลังทำลายกิเลส แน่เป็นอย่างนั้นนะ อยู่ที่ไหนมันเป็นของมันเอง จึงเรียกว่าอัตโนมัติ จะอยู่เฉยๆ ไม่ได้ มันต้องหมุนของมัน แม้ที่สุดเราฉันทงั้นอยู่ที่นี่ การขบการฉันทงั้นมันไม่ได้สนใจนะ อันหนึ่งมันทำงานของมันอยู่ที่นี่ หมุนอยู่กับกิเลสลึกๆ นี่เรียกว่าอัตโนมัติ เอาจนกิเลสขาดสะบั้นลงไปไม่มีเหลือแล้วหยุดเอง เรื่องจิตเป็นธรรมจักรนี้หยุดเอง แล้วจะไปทำอะไรกับสิ่งใดเมื่อมันสิ้นสุดลงไปมันก็รู้ชัดๆ นี่เป็นอย่างนั้นละ

เวลามันหมุนนี้เอาจริงๆ อย่างนั้นละ ตอนต้นก็ถูไถกันไป ล้มลุกคลุกคลาน ความซี้เกียจซี้คร้านเข้าเหยียบย่ำทำลาย ความขยันก็ค่อยไล่ขึ้นไป โดนเตะทีเดียวกิ่งตลกๆ ทีนี้เวลาเอาหลายครั้งหลายหนสู้กันไปๆ ทางนั้นมีกำลังมากก็ขัดกันเลย ทีนี้กิเลสก็ล้มตลกๆ นั้นเห็นไหมล่ะ บางทีเรามันยังเป็น มันเป็นในจิตนะแต่ไม่ได้สำคัญ คือกิเลส

มันเจียบหมดเลย เหมือนสิ้นแล้ว ค้วยเขี่ยชุดคันที่ไหนก็ไม่มี มีแต่ความสว่างจ้าอยู่ในจิตเหอ นี่ไม่ใช่มันเป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ แต่ไม่สำคัญนะ คือเป็นเวลามันว่าง ก็เลสไม่โผล่ขึ้นมาให้ต่อสู้อะไร เหอ ไม่ใช่มันเป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วหรือ ว่าเฉยๆ เป็นอยู่ในจิตนะ มันยังไม่สำคัญ

ความสำคัญว่าตนสำเร็จอย่างนี้มีนะ อันนี้ว่าเฉยๆ ไม่ได้สำคัญ พอถึงขั้นผางเท่านั้น เลยไม่ถามอรหันต์ใหญ่อรหันต์น้อย ขาดสะบั้นเท่านั้น สนฺทิฎฐิโก ขั้นสุดท้ายตัดสิ้นขาดสะบั้นลงไป เป็นอย่างนั้นละ สนฺทิฎฐิโก คือรู้อะไรในผลงานของตนเป็นลำดับ ลำตา จนกระทั่งสิ้นสุดวิมุติหลุดพ้นก็รู้อเอง จึงเรียกว่า สนฺทิฎฐิโก ที่พูดเวลานี้มีที่ไหนเราอยากพูดชัดเจน เรื่องมรรคผลนิพพานจากพุทธศาสนาซึ่งเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานล้วนๆ นี่มีใครพูด ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามนะ ก็ไม่มีใครสนใจปฏิบัติ ก็อยู่ไปกินไปวันหนึ่งๆ ทำก็ทำไปเท่านั้นละพอเป็นพิธี แต่กิเลสทำลายบนหัวใจทรมานหัวใจ เราไม่ได้สักแต่ว่าทำนะ มันเอาจริงเอาจังตลอดมา แต่ธรรมที่จะไปทำลายกิเลสนี้เหาะๆ แหะๆ เมื่อยังไม่ถึงขั้นจริงจัง

พอถึงขั้นจริงจังก็ตั้งที่วานี้ อยู่ไม่ได้ แม้แต่เวลาจะนอนมันยังนอนไม่หลับ เจ้าของนอนจิตมันไม่ได้นอนมันหมุนตัวๆ เอ้า ลุกขึ้นมา นั่งก็นั่งเพื่อสู้อันนั้นก็หมุนตัว เอ้า ลงเดินจงกรม นอนให้มันหลับมันก็ไม่หลับ ลงเดินจงกรมหมุนตัว สุดท้ายสว่างกลางวันยังจะไม่นอนอีก นั่นเห็นไหม นี่ละเวลามันหมุน จิตหมุนจะฟาดกิเลสให้ขาดสะบั้นเพื่อนิพพานความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง มันมีกำลังมาก ไม่รู้จักหลับจักนอน ถึงขั้นนี้เป็นเองเป็นอัตโนมัติ ให้พากันจำเอาไว้ เมื่อถึงขั้นอัตโนมัติหากู้ตัวเอง วันนี้ไม่พูดอะไรละ เอาละให้พร

(วันนี้ทองคำได้ ๒ บาทครับผม) นี่ละได้ทุกวันทองคำ ได้ทุกวันๆ เดียวนี้มันตั้ง ๓๐๐ กว่า ๓๖๐ จาก ๑๑ ตัน เป็น ๓๖๐ กว่ากิโลนะ อย่างนี้มันค่อยๆ เราจะค่อยพยายามให้เป็นน้ำไหลซึม เอาทองคำเข้าสู่คลังหลวงในโอกาสที่ควรเป็นไปได้อยู่ จึงได้รวบรวมบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เอ้า พากันพยายาม ชาตินี้เป็นชาติของเรา เมืองของเรา ความบกพร่องเป็นของเราที่จะรับความทุกข์จากความบกพร่อง เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำให้สมบูรณ์ขึ้นโดยลำดับ ความแน่นอนหนามันคงอบอุ่นใจจะเป็นสมบัติของคนไทยเราทั้งประเทศ ให้จำเอานี้นะ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz